

sfrustrowany

adjectif | *sfrustrowany* - singulier, nominatif

frustre

Jestem sfrustrowany, bo nie umiem wykonać tego zadania.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	sfrustrowany	sfrustrowani
genitif	sfrustrowanego	sfrustrowanych
datif	sfrustrowanemu	sfrustrowanym
accusatif	sfrustrowany/sfrustrowanego	sfrustrowanych
instrumental	sfrustrowanym	sfrustrowanymi
locatif	sfrustrowanym	sfrustrowanych
vocatif	sfrustrowany	sfrustrowani

	I.poj.	I.mn.
nominatif	sfrustrowana	sfrustrowane
genitif	sfrustrowanej	sfrustrowanych
datif	sfrustrowanej	sfrustrowanym
accusatif	sfrustrowaną	sfrustrowane
instrumental	sfrustrowaną	sfrustrowanymi
locatif	sfrustrowanej	sfrustrowanych
vocatif	sfrustrowana	sfrustrowane

	I.poj.	I.mn.
nominatif	sfrustrowane	sfrustrowane
genitif	sfrustrowanego	sfrustrowanych
datif	sfrustrowanemu	sfrustrowanym
accusatif	sfrustrowane	sfrustrowane
instrumental	sfrustrowanym	sfrustrowanymi
locatif	sfrustrowanym	sfrustrowanych
vocatif	sfrustrowane	sfrustrowane

